

NAPOLEON HILL

SAATANAT PALJASTADES

Murra oma hirmust läbi... ja ole edukas!

Hauatagused saladused

KIRJUTATUD 1938

AVALDATUD TÄNAPÄEVAL

Kommenteerinud
SHARON LECHTER

Napoleon Hilli fondist

OUTWITTING THE DEVIL

COPYRIGHT © 2011 By

The Napoleon Hill Foundation

Kõik õigused kaitstud, sealhulgas õigused osalistele
või täielikele taasesitamistele.

Tõlkinud Signe Korjus

Toimetanud Piret Joalaid

Kaane kujundanud Elina Kasesalu

Küljendanud Piret Jürisoo

Raamatu on kirjastanud Million Mindset OÜ

Kontakt: million@million.ee

Trükitud trükikojas SÜNK Lahendused OÜ, 2018

ISBN 978-9949-7204-7-7

OUTWITTING the DEVIL

BY THE MAN WHO
STRUCK THE DEVIL
COKE AND FORCED
HIM TO CONFESS.

The Secret of how the Author Attained
Physical and Financial Freedom

The boldest and the most inspiring of the
self-help books by America's number one
success philosopher who, after thirty
years of diligent snooping, found the
Devil and wrung from him an astounding
confession disclosing where he lives,
why he exists, and how he gains control
over the minds of people, and how anyone
can outwit him. The book is a generous
course in psychology, making clear the
working principles of the human mind.
When you finish this story of the Devil
you will know much more about God.

By

Napoleon Hill

author of

~~Success~~

and

THINK AND GROW RICH

MASTER-KEY

TO
RICHES

Napoleon Hilli originaalkäsikirjast pärinev kirjutusmasinaga kirjutatud sissejuhatuse koos käsitsi lisatud kommentaaridega.

Sharon Lechter
(Tõlge pöördel)

SAATANAT PALJASTADES

Saladus, mille abil saavutas autor füüsilise
ja finantsilise vabaduse.

Mehelt, kes
lahendas
saatana
mõistatuse
ja sundis
teda pihtima

.....

Julgeim ja inspireerivaim eneseabiraamat
Ameerika number üks edufilosoofilt, kes leidis
pärast kolmekümmet aastat kohusetundlikku
uurimistööd saatana ja pinnis temalt välja
pihtimuse, mis paljastab, kus ta elab, miks ta
olemas on, kuidas ta võtab inimeste mõistuse
oma kontrolli alla ning kuidas igaüks võib teda
üle kavaldada. See raamat on kui psühholoogia
üldkursus, mis selgitab inimõistuse
toimimispõhimõtteid. Kui loed selle loo saatana
läbi, saad palju rohkem teada ka jumalast.

.....

Raamatute

„Mõtlemist muutes rikkaks“

„Rikkuse avamise üldvõti“

autor Napoleon Hill

SISUKORD

Sharon Lechteri eessõna		7
Mark Victor Hanseni eessõna		11
1. peatükk	Esimene kohtumine Andrew Carnegiega	13
2. peatükk	Mulle avaneb uus maailm	33
3. peatükk	Kummaline intervjuu saatanaga	47
4. peatükk	Koos saatanaga hulkuma	63
5. peatükk	Pihtimus jätkub	83
6. peatükk	Hüpnootiline rütm	101
7. peatükk	Hirmuseemned	117
8. peatükk	Sihikindlus	125
9. peatükk	Haridus ja religioon	135
10. peatükk	Enesedistsipliin	157
11. peatükk	Ebaõnnest õppimine	169
12. peatükk	Keskkond, aeg, harmoonia ja ettevaatus	185
Kokkuvõte		203
Michael Bernard Beckwithi järelsõna		211
Epiloog		215

SHARON LECHTERI EESSÕNA

million mi

„Saatanat paljastades“ on kõige erilisem raamat, mida ma olen eales lugenud.

Kõigepealt oli mulle suur au, kui Napoleon Hilli fondi tegevjuht Don Green palus mul selles projektis osaleda. Seejärel lugesin käsikirja ega saanud nädal aega magada.

1938. aastal meister Napoleon Hilli enda kirjutusmasinal kirjutatuna jäi see käsikiri Hilli perekonna nõudmisel seitsmekümne kaheks aastaks luku taha. Miks? Sest nad kartsid võimalikku vastukaja. Hilli julgus paljastada saatana kätetööd meie igapäevaelus, kirikutes, koolides ja poliitikas ähvardas tolleaegse ühiskonna alustalasid.

Kui Don Greenilt küsiti, miks Hilli perekond otsustas käsikirja varjata, teadis ta jutustada sellise loo:

„See oli Hilli naise Annie Lou nõudmine. Ta oli Lõuna-Carolina Clintoni Presbüteri Kolledži presidendi William Plumer Jacobsi sekretär. Jacobsile kuulus ka Jacobs Press ning ta oli hulga Lõuna-Carolina tekstiilifirmade nõustaja. Jacobs kutsus Hilli enda juurde tööle. Annie Lou oli saatana rolli tõttu raamatu avaldamise vastu, sest kartis usuorganisatsioonide vastukaja (ning võibolla ka Hilli töö pärast). Hill suri 1970. aastal, Annie Lou lahkus 1984. Pärast Annie Lou surma sattus see käsikiri tolleaegse Napoleon Hilli fondi presidendi Charlie Johnsoni kätte. Charlie oli Annie Lou nõbu ning Charlie naine Frankie teadis, mida Annie Lou raamatu avaldamisest arvas. Frankie ütles Charliele, et ei soovi selle käsikirja avaldamist oma eluajal. Charlie naine suri mõne

aasta eest, misjärel Charlie andis mulle punasesse nahka mähitud käsikirja, millele oli kuldsete tähtedega pressitud „Saatanat paljastades“. Usume, et see käsikiri sisaldab võimsat sõnumit, mida tuleb maailmaga jagada.“

Pärast Doniga rääkimist taipasin äkki selgelt: kuigi see raamat on kirjutatud 1938. aastal, oligi see mõeldud ilmuma ja meie ühiskonda raputama tänapäeval! Selle eesmärk oli pakkuda vastuseid majanduslikult ja spirituaalselt ebamäärasel ajal. See pakub igaühele võtit oma elus saatana paljastamiseks. See näitab, kuidas end edu kursile seada ja selle poole liikudes maailmale väärtust luua.

Just nagu „Mõtlemist muutes rikkaks“ aitas meil üle elada suure depressiooni ja seejärel uuesti edukaks saada, aitab „Saatanat paljastades“ meil praeguse olukorra üle elada ja edukaks saada!

Võid küsida, kas Hill uskus tõesti, et tema vestlus saatana oli tõeline, või oli see kõigest väljamõeldis. Valik on sinu. Kuid küsisin Don Greenilt Hilli teiste kirjutiste kohta, et võiksin Hilli mõttemaailma sügavamale kiigata. Don vastas nii:

„Kujuteldavate vestluste kasutamine polnud Hillile uus. 1953. aastal avaldas Hill raamatu „Kuidas endal palka tõsta“, mis oli kirjutatud tema ja Carnegie vestluse vormis. Hill oli Carnegiega ka päriselt 1908. aastal vestelnud, kuid Carnegie suri 1919, ammu enne raamatu ilmumist.

See polnud esimene kord, kui Hill kasutas kujuteldavaid kohtumisi oma mõtete edasiandmiseks. Raamatu „Mõtlemist muutes rikkaks“ kuuendat meelt käsitlevas peatükis kirjeldas ta koosolekut kujuteldava nõukoguga, mis koosnes üheksast mehest, kelle elutöö oli Hillile enim muljet avaldanud. Selle nõukogu liikmed olid Emerson, Paine, Edison, Darwin, Lincoln, Burbank, Napoleon, Ford ja Carnegie.

Raamatus „Mõtlemist muutes rikkaks“ kirjutab Hill, et tema meel oli uutele ideedele, mõtetele ja teadmistele kõige avatum siis, kui kasutas oma nähtamatute nõuandjatega kohtumisel kuuendat meelt.

„Saatanat paljastades“ pole ka esimene kirjatükk, milles Hill kirjutab religioonist. Õigupoolest sai ta teravaid kirju oma kooli ja usku puudutavate seisukohtade tõttu ka pärast „Edu seaduste“ avaldamist 1928. aastal. „Mõtlemist muutes rikkaks“ peatükis „Kuu hirmutonti“

kirjutas Hill, et surmahirm on enamikul juhtudel usuäärmusluse tulemus. Selles ajatus bestselleris oli Hillil usujuhtide kohta nii mõndagi öelda.

Ta kirjutas religioonist sageli ka ajakirjas Hilli Kuldne Reegel. Ta avaldas artikli „Soovitus gosplipastoritele“, milles manitses kirikujuhte oma koguduse liikmetele harmoonilist läbikäimist õpetama.“

Nii et valik on sinu. Kas Hill rääkis päriselt saatanaga või lõi ta selle mõistujutu selleks, et su südant puudutada? Hilli erakordne stiil haarab sind üleni ja liigutab nii, nagu sa ei oleks osanud arvatagi. Sõnad siin raamatus on Hilli enda omad. Kuna originaalkäsikiri oli üsna pikk, toimetasin seda suure ettevaatlikkusega, et tema sõnum kaduma ei läheks. Jätsin keelekasutuse muutmata, kuigi tänapäeva grammatika oleks eeldanud nii mõndagi parandust.

Et mõnele osale tähelepanu tõmmata, Hilli sõnadesse selgust tuua ja näidata, kuidas tema ennustused on täide läinud, olen oma mõtted lisanud teistsuguse šriftiga. See võimaldab sul valida, kas soovid lugeda ka minu kommentaare või neist lihtsalt üle libiseda.

Naudi seda võimsat raamatut ning jaga oma sõprade ja perega. Hilli sõnade vägi võib su elu muuta ning muudabki.

MARK VICTOR HANSENI

EESSÕNA

Napoleon Hill on vaieldamatult üks kõigi aegade kuulsamaid ja enim-müüdud kirjanikke, mõtlejaid ja innustajaid eneseabi alal. Soovitame sul lugeda kiiresti kuni intervjuuni saatanaga. Nii tunned kõige paremini ära saatana kätetöö mõju oma elule ning mõistad, mida ta enda sõnutsi teeb 98 protsendiga kõigist elusolendeist.

Kui Hill oleks elus, tahaksin temaga koos mõne raamatu kirjutada ning ilmselt teeksingi seda.

Tõelise mõttemootorina juhatab Hill meid raamatu alguses tempokalt läbi oma eluloo ning selgitab, mis oli talle tähendusrikas ja muutis tema elu. Hill oli selgeks õppinud planeedi võimsaimad ja kasulikemad kohe rakendatavad edupõhimõtted, kuid ei osanud neid lihtsalt kasutada ja kohaldada. Usume, et sama kehtib paljude lugejate kohta tänapäevani. On lihtne lausuda õigeid sõnu ja isegi mõelda õigeid mõtteid. Kuid nende põhimõtete järgi iga päev elamine ja oma sõnade järgi talitamine nõuab põhjapanevat ja püsivat otsust. Sharon Lechter aitab meil mõista, mida see kõik tähendab tänapäeva dollaritesse, mõtte-mallidesse ja arusaamadesse üle kantuna.

Hilli eesmärk oli anda selgelt edasi isikliku eneseteostuse filosoofia ja praktika, mis aitaks luua kestvaid õnnelikkust. Teadja tema sees juhatas ta enda eluvikerkaare otsani.

Suur depressioon pani Hilli proovile, ajas ta masendusse, depressiivselt tundma ja käituma ning laastas isegi tema olemust, samuti kui praegune enneolematult keeruline aeg paneb sind proovile ning mõjub sulle ja sinu heaolule. Selle raamatu lugemine võib aidata sul tuimusest ja negatiivsest mõttemallist välja murda ning asuda uuele, palju imelisemale teele, mis lubab aina paremat, säravamat ja rohkem rahuldust pakkuvat tulevikku.

Nagu Hill oled ka sina siin selleks, et valitseda oma hirme, mitte lasta neil enda üle valitseda, et olla kirglikult sihikindel ja otsustada, mida sa tahad olla, teha ja omada, ning siis see teoks teha.

Hilli oivalisi ja imetabaseid avastusi taasavastades tead ja usud, et suudad sama palju või rohkemgi saavutada, sest sind ei piira miski. Hill ütleb õigesti: „Sinu ainsad piirangud on su enda seatud.“ See raamat aitab sul taibata, et võid oma läbikukkumistest teha läbimurded, kui kasutad kõike seda, mida Hill õppis viitsadat tolleaegset maailma edukaimat inimest intervjuuerides.

Avastad kindlasti ka, kas saatan, keda Hill usutleb, on tõeline või kujuteldav nagu saatan või deemonid, kellega võibolla oma isiklikus elus rinda pistad.

Mark Victor Hansen,

*New York Timesi bestselleri sarja „Kanasupp hingele“
ning „Miljonärikoodi murdmine“, „Ühe minuti miljonär“
ja „Sularaha sekunditega“* kaasautor.*

* Inglise keeles: „Chicken Soup for the Soul“, „Cracking the Millionaire Code“, „One Minute Millionaire“, „Cash in a Flash“.

(Kirja pannud aastal 1938 Napoleon Hill)

➤ 1. peatükk ➤

ESIMENE KOHTUMINE ANDREW CARNEGIEGA

million mindset

Viimased enam kui kakskümmend viis aastat on olnud minu eesmärk välja selgitada ja eneseteostusfilosoofiaks* korrastada nii läbikukkumise kui ka edu põhjused, et olla abiks neile, kel pole soovi ega võimalust sääraat uurimistööd ise teha.

Minu töö algas 1908. aastal pärast intervjuud Andrew Carnegiega. Ütlesin Carnegiele otse, et soovin minna juurat õppima ning kavatsen õpingute eest maksta nii, et küsitlen edukaid mehi ja naisi, kuidas nad on edu saavutanud, ning kirjutan siis sellest ajakirjadele artikleid. Meie esimese kohtumise lõpus küsis Carnegie, kas mul on piisavalt julgust võtta vastu pakkumine, mis tal mulle oli. Vastasin, et julgus on ainus, mis mul on, ning olen valmis vastu võtma ja täitma iga ettepaneku, mida ta plaanis pakkuda.

Seejärel lausus ta: „Su idee kirjutada lugusid edukatest meestest ja naistest on muidugi tervitatav ja mul ei ole mingit kavatsust sind sellest kõrvale juhtida, ent kui soovid, et sinu tööst oleks peale praeguste põlvede kasu ka tulevastele, võta aega, et panna edutegurite kõrval kirja ka läbikukkumise põhjused.

Miljonitel inimestel pole õrna aimugi, mis põhjustab edu või ebaedu. Koolid ja kõrgkoolid õpetavad peaaegu kõike peale eneseteostuse.

* Inglise *philosophy of achievement*, varem tõlgitud kui saavutamisfilosoofia.

Nad nõuavad, et noormehed ja neiud veedaksid neli kuni kaheksa aastat, omandades tarkust, kuid ei õpeta, mida sellega peale hakata, kui see käes on.

Maailmal on vaja praktilist, mõistetavat eneseteostusfilosoofiat, mis pärineb nende inimeste tegelikest teadmistest, kes on edukad olnud eluülikoolis. Kogu maailma filosoofias pole sellist lähenemist, nagu ma silmas pean. On vaid mõni mõtleja, kes suudab meile elukunsti õpetada.

Tundub, et selline väljakutse võiks sinusugusele ambitsioonikale noormehele huvi pakkuda, ehkki ambitsioonist üksi jääb selle ülesande täitmiseks väheks. See, kes ülesande vastu võtab, peab olema julge ja järjekindel.

Selle ülesande täitmiseks kulub vähemalt kakskümmend aastat järjepidevat tööd, mille jooksul tuleb elatist teenida kuskil mujal, sest säärane uurimus ei ole omas ajas kunagi kasumlik, seda enam, et need, kes on varem niisugust tööd inimkonna heaks teinud, on pidanud selle eest tunnustust ootama sada ja enamgi aastat pärast surma.“

SHARONI MÄRKUS: Kakskümmend aastat tasu ja tunnustuseta tööd teha! Kuidas sina säärasele „pakkumisele“ vastaksid? Nagu Hill hiljem kirjutab, võttis ta väljakutse vastu ning asus Carnegie sissejuhatava kirja järgi küsitlema oma aja suurkujusid, nagu Theodore Roosevelt, Thomas Edison, John D. Rockefeller, Henry Ford, Alexander Graham Bell, King Gillette ja teised. Tema püüdlused päädisid pärast kahtkümmet viit aastat uurimistööd mitme raamatu, nagu 8-osaline „Edu seadused“ ning „Mõtlemist muutes rikkaks“, avaldamisega. Viimane, laialdaselt tunnustatud pöördeline teos enesearengust, tutvustab kõiki printsiipe, mis on peaaegu iga enesearenguguru õpetuste alus ka tänapäeval. Hill on raamatu „Mõtlemist muutes rikkaks“ väljaandmist kirjeldanud kui selles avaldatud põhimõtete proovilepanekut. Võid välja lugeda, et käesoleva raamatu käsikiri on kirjutatud aasta pärast „Mõtlemist muutes rikkaks“ avaldamist, sest kirjeldab Hilli frustratsiooni ning teise mina ilmnemist, frustratsiooniga toimetulekut ja sellesamas „Mõtlemist muutes rikkaks“ avaldatud edupõhimõtete ellurakendamist. Raamat „Saatanat

|| *paljastades“ kirjeldab Hilli vaimset ärkamist ning seda, kuidas igaühel meist on midagi tema kohtumisest saatanaga õppida.*

„Kui otsustad selle töö ette võtta, ei peaks intervjuuerima mitte ainult väheseid edu saavutanuid, vaid ka paljusid edutuid. Peaksid hoolikalt analüüsima tuhandeid inimesi, kes on läbi kukkunud. Läbikukkunute all pean ma silmas mehi ja naisi, kes tunnevad elu lõpusirgel pettumust, et ei saavutanud seda, mille olid südames eesmärgiks seadnud. Kui vastuoluliselt see ka ei kõla, õpid läbikukkunutelt edu kohta palju enam kui edu saavutanutelt. Nad õpetavad sulle, mida mitte teha.

Kui oled edukas, avastad töö lõppedes enda jaoks midagi väga üllatavat. Avastad, et edu põhjused ei seisa inimesest eraldi, et need on nii peen loodusjõud, mida enamik inimesi iial ei märka, jõud, mida võiks nimetada ka teiseks minaks. Märkimisväärsel kombel ei ilmuta see teine mina ennast peaaegu kunagi, välja arvatud erilise hädaolukorra puhul, mil inimesed on tagasilöökide ja ebakindluse tõttu sunnitud teistmoodi mõtlema hakkama ja oma harjumusi muutma.

Kogemus on mulle õpetanud, et inimene ei ole kunagi edu saavutamisele lähemal, kui seistes silmitsi niinimetatud läbikukkumisega, sest just siis on ta sunnitud oma mõtlemisvõimet kasutama. Kui ta mõtleb õigesti ja on järjekindel, avastab ta, et niinimetatud läbikukkumine pole muud kui märk vajadusest leida uus plaan või suund. Enamiku läbikukkumisi on põhjustanud inimeste enda mõistuse loodud piirangud. Kui nad astuksid veel ühe sammu, avastaksid nad ise selle apsu.“

|| SHARONI MÄRKUS: „Enamiku läbikukkumisi on põhjustanud inimeste enda mõistuse loodud piirangud.“

|| *Negatiivne mõttelaad ja eneses kahtlemine võivad edu saavutamisel olla põhilised takistused. Praeguses majanduslanguse olukorras seisavad paljud inimesed, kes on kogu elu „kõik õigesti teinud“, silmitsi ränga majandusliku ebakindlusega. Suurim takistus nende majandusliku taastumise teel on äsja kogetust tulenevad hirm ja*

kõhklused. Kas sa oled lasknud majandussurutisel end rusuda? Kas eneses kahtlemine ja oma jalgealuse õõnestamine on hoidnud sind tagasi unistuste elluviimisest? Oled sa iseenda suurim vaenlane? Kas jätad oma teekonna pooleli, kui on jäänud veel vaid „kolm sammu kullani“?

Alusta elu otsast peale

Carnegie kõne kujundas kogu mu elu ümber ning istutas mu pähe eesmärgi, mis on mind lakkamatult kannustanud isegi hoolimata sellest, et mul oli vaid aimdus, mida ta võis mõelda teise mina all.

Olen saanud oma uurimistöös edu ja ebaedu põhjuste kohta analüüsida üle 25 000 nii-öelda läbi kukkunud ning üle 500 nii-öelda eduka mehe ja naise. Aastate eest avanes mul võimalus heita esimene pilk ka sellele teisele minale, keda Carnegie oli maininud. See juhtus, nagu ta oletas, kui olin elus jõudnud kahel korral pöördepunktini, kus mul tuli end probleemidest, mida ma polnud eales kogenud, mõtlemise abil välja aidata.

Soovin, et võiksin seda avastust kirjeldada umbisikuliselt, kuid see pole võimalik, sest see saabus isikliku kogemusega, millest ma ei saa ennast lahutada. Et anda sellest täielik ülevaade, pean minema tagasi esimese pöördepunkti juurde ning selle avastuse samm sammu haaval lahti seletama.

Kogumaks andmeid, millest sõelusin välja seitseteist saavutuspõhimõtet ja kolmkümmend peamist ebaõnnestumise põhjust, kulus aastaid tööd. Olin jõudnud ekslikule järeldusele, et mu töö eneseteostus-filosoofia kokkupanekust on jõudnud lõpule. See polnud lõpu lähedalgi, vaid vaevu alanud. Nende seitsmeteistkümne eneseteostuspõhimõtte ja kolmekümne peamise läbikukkumispõhjuse kirjapanekuga oli paika saanud skelett, kuid nüüd oli tarvis see katta praktika ja kogemuse lihaga. Veel enam, sellele oli vaja sisse puhuda hing, mis võiks mehi ja naisi inspireerida takistustele vastu astuma, selmet nende alla mattuda.

Nagu hiljem taipasin, sai hing, mis oli vaja lisada, ligipääsetavaks alles siis, kui mu teine mina oli ennast kahes elu pöördepunktis ilmutanud.

Olles nõuks võtnud oma tähelepanu ja kõikvõimalikud anded äri ja töö kaudu raha teenima panna, otsustasin reklaamivaldkonda siseneda ning minust sai Chicago LaSalle'i Kaugõppe Ülikooli reklaamiosakonna juhataja. Terve aasta kulges kõik kenasti, kuid aasta lõpus tekkis mul selle töö vastu tugev vastumeelsus ning ma lahkusin.

Seejärel suundusin koos LaSalle'i Kaugõppe Ülikooli endise presidendiga ketikaubandusse ning minust sai Betsy Ross Candy Company president. Kahjuks – või vähemalt tundus see nii olevat – viisid erimeelsused äripartneritega meie teed lahku.

Reklaaminduse lumm oli minus aga säilinud ning selle väljendami- seks asutasin Bryant ja Strattoni Ärikolledži juurde reklaami- ja müügi- kooli.

See ettevõtmine kulges ladusalt ning teenisime jõudsalt, kuni Ühendriigid sisenesid Esimesse maailmasõtta. Andes järele sisemisele sunnile, mille kirjeldamiseks ei jätku sõnu, lahkusin koolist ja asusin Ühendriikide valitsuse teenistusse otse president Woodrow Wilsoni alluvusse ja jätsin täiesti elujõulise äri hääbuma.

1918. aastal vaherahu sõlmimise päeval hakkasin välja andma aja- kirja Kuldne Reegel. Kuigi mul polnud pennigi kapitali, kasvas ajakiri kiiresti ning saavutas peatselt ligi poolemiljonilise üle kogu riigi leviva tiraazi, tootes esimese aasta lõpuks 3156 dollarit kasumit.

SHARONI MÄRKUS: Asjade õigesse perspektiivi asetamise huvides: 3156 dollarit aastal 1918 võrduks praeguse tarbijahinnaindeksi alusel 45 000 dollariga ning USA tööbüroo koostatud SKT tabeli järgi isegi 202 000 dollariga. Pole paha esimese aasta kohta... Enamik firmasid toodab esimesel aastal kahjumit.

Mõni aasta hiljem ütles üks kogenud kirjastaja, et mitte ükski kirjasta- mises ja üleriigiliste ajakirjade levitamises kogenud inimene ei mõtleks

säärase ajakirja väljaandmisest, kui tal on alla poole miljoni dollari algkapitali.

Meie teed ajakirjaga Kuldne Reegel olid määratud lahku minema. Mida edukamaks ajakiri sai, seda rahulolematumaks muutusin, kuni kinkisin äripartneritega aset leidnud tühiste näakluste kuhjumise tõttu oma osa selles neile ja astusin välja. Selle sammuga heitsin ilmselt väikse varanduse üle öla.

|| *SHARONI MÄRKUS: Sellega Hilli armastus ajakirjade vastu alles algas. Kuldsele Reeglile järgnes Napoleon Hilli Ajakiri. Hiljem sai temast ajakirja SUCCESS peatoimetaja. Viimast antakse välja tänapäevalgi.*

Järgmiseks asutasin müügimeeste kooli. Minu esimene ülesanne oli välja õpetada 3000 inimesest koosnev müügijõud ühele kauplusteketile, kusjuures teenisin iga koolitusprogrammi läbinud inimese pealt 10 dollarit. Poole aastaga tõi see töö sisse veidi üle 30 000 dollari. Minu pingutusi saatis külluslik edu või vähemalt selle väljendus rahas. Sisi-
mas tundsin end aga taas nirult. Ma polnud õnnelik. Iga päevaga sai üha selgemaks, et ükski rahasumma ei tee mind iial õnnelikuks.

Ühegi mõistliku põhjusega astusin sellest ärist välja ja loobusin tööst, mis oleks mulle vabalt korraliku elatise taganud. Sõbrad ja äripartnerid pidasid mind hulluks ning andsid seda ka valjult teada.

Ausalt öelda kaldun ma nendega nõustuma, kuid mulle tundus, et ei saa sinna midagi parata. Olin otsinud õnne, ent polnud seda leidnud. Vähemasti oli see ainus selgitus, mis mul oma ebaharilikele tegudele oli. Kes ikka ennast tõeliselt tunneb?

|| *SHARONI MÄRKUS: „Sisimas tundsin end aga taas nirult. Ma polnud õnnelik. Iga päevaga sai üha selgemaks, et ükski rahasumma ei tee mind iial õnnelikuks.“*

|| *Paar aastat tagasi oleksin võinud ise samad read kirjutada. Võtnud vastu otsuse lahkuda olukorrast, mis on rahaliselt külluslik, ent pole*

kooskõlas isikliku missiooniga, avanesid minu ees täiesti uued võimalused. See osutus mu tööelu parimaks otsuseks. Meenuta aega oma elus, kui oled teinud keerulise otsuse, mille õigsuses teised kahtlesid, kuid sina olid kindel.

See juhtus 1923. aasta hilissügisel. Olin Ohios Columbuses, mul polnud raha ning hullem veel – mul polnud ka plaani, kuidas kitsikusest välja saada. See oli esimene kord, mil olin rahapuuduse tõttu täbaras olukorras.

Olin rahanappust ka mitmel korral varem kogenud, kuid esimest korda polnud mul raha esmavajaduste rahuldamiseks. See kogemus jahmatas mind. Olin kui ulgumerel, teadmata, mida ma võiks või peaks tegema.

Mõtlesin välja tosin kava, kuidas oma probleeme lahendada, kuid heitsin need kõrvale ebapraktilisuse või selle tõttu, et neid oli ilmvõimatu saavutada. Tundsime end kui kompassita džunglisse eksinu. Kõik katsed olukorrast välja pääseda viisid mind vaid alguspunkti tagasi.

Peaaegu kaks kuud kannatasin raskeima inimestele omase haiguse, otsustamatuse all. Seitseteist isikliku eneseteostuse printsiipi olid mulle teada, kuid ma ei osanud neid rakendada! Enese teadmata olin silmitsi elu hädaolukorraga, milles, nagu Carnegie oli öelnud, võivad inimesed avastada oma teise mina.

Stress oli nii suur, et mul ei tulnud pähegi selle algpõhjusi analüüsida ega sellele ravimit otsida.

SHARONI MÄRKUS: „Raskeim inimestele omane haigus – otsustamatus.“

Oled sa eales olnud otsustamatusest halvatud? See oli esimene oluline pöördepunkt Napoleon Hilli elus. Tema liikumine ühelt töökohalt teisele kõlab väga tänapäevaselt... inimesed otsivad töökohtadest rahulolu eluga üldiselt. Nagu Hill isegi tunnistas, oli ta oma keerulise olukorra vähemasti osalt ise esile kutsunud. Ta vahetas ameteid, otsides ideaalset tööd ja sellest tõusvat rahulolu. Kuid leidis end üsna samsugusest seisust kui inimesed, kes on praeguses majandusolukorras

kannatada saanud. Hill kasutas ajutist lüüasaamist stiimulina, et sundida end mõtlema ja analüüsima, leidma oma teist mina. Kui oled raskete majandusolude keerises, saad sinagi kasutada seda tõukejõu ja ärgitajana oma teise mina leidmiseks.

Kaotus pöördub võiduks

Ühel pärastlõunal langetasin otsuse, mille toel leidsin oma raskustele lahenduse. Tundsin, et tahan minna välja, kus on palju avarust ning saan värsket õhku hingata ja mõelda.

Hakkasin kõndima ning olin käinud seitse või kaheksa miili, kui jäin äkitselt seisma. Seisin mitu minutit kui soolasammas. Kõik läks mu ümber pimedaks. Kuulsin valju heli, mis kõlas nagu mingi energia väga kõrge sagedusega vibreerimine.

Seejärel mu närvid rahunesid, lihased lõtvusid ja mind valdas sügav rahu. Ümbrus hakkas selginema ning sain justkui käskluse, mis tuli mu enda seest nagu mõte – paremini ei oska seletada.

Käsklus oli nii selge ja ühemõtteline, et seda ei saanud vääriti mõista. Põhimõtteliselt kõlas see nii: „Kätte on jõudnud aeg viia enese-teostusfilosoofia, mille koostamist sa Carnegie innustusel alustasid, lõpule. Mine kohe tagasi koju ja hakka kogutud materjali ning seda, millest oled mõelnud, ümber kirjutama.“ Mu teine mina oli ärganud.

Tundsin paar minutit hirmu. See oli olnud enneolematu kogemus. Pöörasin ümber ja kõndisin kiirel sammul koju. Kui maja juurde jõudsin, nägin, kuidas mu kolm väikest poega vaatasid aknast välja naabermaja laste poole, kes ehtisid toas jõulupuud.

Mulle meenus, et on jõululaupäev. Sügava kurbusega, millesarnast ma polnud varem tundnud, taipasin ka, et sel aastal ei ole meie majas jõulupuud. Seda meenutasid mulle valusalt laste pettunud näod.

Läksin sisse, istusin kirjutusmasina taha ja hakkasin kohe oma avastusi edu ja ebaedu põhjuste kohta kirja panema. Esimest paberit masinasse pistes katkestas mu tegevuse seesama kummaline tunne,

mis oli vallanud mind paar tundi varem kõnnumaal kõndides, ja mu pähe valgatas järgmine mõte:

„Sinu elu missioon on koostada maailma esimene eneseteostuse kohta käiv filosoofia. Oled asjatult püüdnud selle ülesande eest põgeneda ja iga katse on jooksnud liiva. Otsid õnne. Õpi selgeks nüüd ja igavesti, et leiad õnne vaid siis, kui aidad teistel õnne leida! Oled olnud põikpäine õpilane. Su põikpäisus tuli pettumuste abil välja ravida. Paari aasta pärast satub maailm olukorda, mille tõttu läheb miljonitel inimestel vaja seda filosoofiat, mida sind on juhendatud koostama. Sinu suur võimalus leida õnne teisi teenides saabub siis. Hakka tööle ning ära lõpetage enne, kui töö on valmis ja alustatud käsikirjad avaldatud.“

Taipasin, et olin viimaks jõudnud oma eluvikerkaare otsani, ning olin õnnelik!

Kahtlused hiilivad ligi

Lummus, kui seda olukorda nii võib kirjeldada, hajus. Hakkasin kirjutama. Varsti pärast seda võttis sõna mõistus ja ütles, et tallan tuult. Mõte, et mees, kes on ise näoli mudas, võiks koostada eneseteostuse filosoofia, tundus nii jabur, et purskasin hüsteeriliselt, võibolla isegi põlastavalt naerma.

Nihelesin toolil, libistasin sõrmedega läbi juuste ja püüdsin leida vabandust, et paber kirjutusmasinast uuesti välja võtta, enne kui sellele ühegi sõna olen trükinud, kuid tung tööd jätkata oli tugevam kui soov seda katkestada. Naasin ülesande juurde ja hakkasin pihta.

SHARONI MÄRKUS: „Tung tööd jätkata oli tugevam kui soov seda katkestada.“

Meenuta olukorda, kus oled tahtnud asja pooleli jätta, kuid miski on sind ikka edasi kannustanud. See võis olla sinu teine mina.

Tagasi vaadates ja arvestades kõike juhtunut, mõistan, et väiksed ebaumugavused, mis olid mind tabanud, olid kõigist kogemustest ühed väärtuslikumad ja kasulikumad. Need olid varjatud õnnistus, sest sundisid jätkama tööd, mis võimaldas mul lõpuks maailmale rohkem kasu tuua kui siis, kui mu eelmised ettevõtmised oleksid õnnestunud.

Töötasin käsikirjade kallal peaaegu kolm kuud, kuni sain need 1924. aasta alguses valmis. Niipea kui see oli tehtud, tundsin jälle tõmmet naasta Ameerika ärimaailma.

Andsin ahvatlusele järele ja ostsin Ohios Clevelandis ära Metropolitan Ärikooli ning hakkasin pidama plaani seda laiendada. 1924. aasta lõpuks olime pärast uute kursuste lisamist nii palju arenenud ja laienenud, et meie äri oli kasvanud kaks korda suuremaks, kui kool oli iial kogunud.

Kuid jälle hakkas endast märku andma rahulolematuse seeme. Taas taipasin, et sääraseid ettevõtmised ei tee mind õnnelikuks. Andsin äri juhtimise oma partneritele üle ning hakkasin lektoriks, pidades loenguid eneseteostusfilosoofiast, mille koostamisele olin nii palju aastaid pühendanud.

Ühel õhtul oli mind kutsutud Ohiosse Cantonisse loengut pidama. Ettemääratus või mis tahes see on, mis kujundab vahel inimeste saatust, kui jõuliselt nad selle vastu ka ei võitleks, astus teele ette ja seadis mind silmitsi ühe valusa kogemusega.

Loengu auditooriumis istus Cantoni Päevalehe peatoimetaja Don R. Mellett. Mellettile pakkus eneseteostuse filosoofia, millest tol õhtul rääkisin, niivõrd huvi, et ta soovis minuga järgmisel päeval kohutada.

See kohtumine päädis koostöökokkuleppega, mis pidi jõustuma järgmise aasta jaanuaris, kui Mellett plaanis Päevalehe peatoimetaja ametikohalt tagasi astuda, et võtta ette minu välja töötatud filosoofia avaldamine ja sellega seonduv.

Kuid juulis 1926 Mellett mõrvati. Roima sooritanud allilmategelane Pat McDermot ja üks Cantoni politseinik mõisteti selle eest eluks ajaks vangi. Mellett tapeti, sest ta paljastas oma ajalehe kaudu Cantoni politseijõudude ja salakaubitsejate koostööd. See oli kuiva seaduse aja kõige šokeerivam kuritöö.

SHARONI MÄRKUS: Juulis 1926 toime pandud ajakirjanduse ristsõdalase, Cantoni Päevalehe peatoimetaja Donald Ring Melletti mõrv oli 1920. aastate enim kajastatud kuritegu. 1925. aastal oli Mellett jõudnud jälile lohkavale korruptsioonile Cantoni politseis ning alustas paljastavat korruptsioonivastast ajakirjanduskampaaniat, milles oli sihikule võtnud muuhulgas ka Cantoni politseiülema. Kuigi Hill ei maini seda, olevat ta palunud Ohio kuberneril alustada korruptsiooni uurimist.

Kohalikud allilimategelased koos vähemalt ühe Cantoni politseinikuga palkasid Pennsylvania endise kinnipeetava Patrick McDermotti Mellettit vagaks tegema. Mellett lasti maha oma kodu hoovis. Mõrtsukad varitsesid ka Hilli, kuid õnneks läks tal auto teel koju katki ja ta jäi ellu. 1926. aasta 17. juulil kirjutas New York Times artiklis „Cantoni peatoimetaja veretööle järgnevad uued tapmisähvardused“, et Cantoni elanikud „on mängurite, salakaubitsejate ja kurjategijate tehtud edasiste tapmisähvarduste pärast kabuhirmus“. Hill meenutab, et pärast Melletti surmast kuulmist ja anonüümse hoiatuse saamist põgenes ta Lääne-Virginiasse. Lõpuks mõisteti McDermott, kaks kohalikku gangsterit ja endine politseiuurija paljuski tänu Starki maakonna prokuröri palgatud eradetektiivu uurimistööle süüdi.

Juhus (?) päästab mu elu

Melletti surmale järgnenud hommikul sain tundmatult inimeselt telefoni teel hoiatuse, et mul on Cantonist lahkumiseks tund aega: selle aja jooksul võin lahkuda vabatahtlikult, kuid kui viivitan, lahkun ilmselt puusärgis. Minu ärikoostööd Mellettiga oli nähtavasti vääriti mõistetud. Tema roimarid arvasid vististi, et olen paljastuste tegemisega tema ajalehes otseselt seotud.

Ma ei jäänud ootama, millal tund läbi saab, vaid istusin otsemaid autosse ja sõitsin Lääne-Virginia mägedes elavate sugulaste juurde, kuhu jäin kurjategijate kinnivõtmise ja süüdi mõistmiseni umbes pool aastat hiljem.

See kogemus langes täpselt sellesse kategooriasse, mida Carnegie oli nimetanud hädaolukorraks, mis sunnib inimesi tõsiselt järele mõtlema. Esimest korda elus sain tunda pideva hirmuloleku piina. Mõni aasta varem Columbuses kogetu oli täitnud mu mõtted kahtluste ja ajutise otsustamatusega, kuid see siin külvas mu üle hirmuga, mida ma ei suutnud eemale tõrjuda. Ma ei käinud pagenduse ajal hilja väljas, kuid kui seda tegin, oli mul taskus laetud relv, millel oli kaitseriiv juba eemaldatud, et võiksin vajaduse korral kohe tulistada. Kui maja ees, kus varjul olin, peatus mõni tundmatu auto, suundusin keldrisse, et selle akendest autos viibijaid teraselt uurida.

Paari kuu möödudes hakkasid mul närvid üles ütlema. Igasugune julgus oli mu hüljanud. Ambitsioon, mis õhutas mind aastaid edu ja läbikukkumise põhjusi otsima, oli hääbunud. Tundsin, kuidas vajun tasahilju, samm-sammult varjusurma, kust ma ei pääse enam tagasi. Usun, et see tunne on väga sarnane sellega, kui astud ootamatult vesiliiva ja mõistad, et iga liigutus enda väljaaitamiseks viib vaid sügavemale. Hirm on kui ennast taastootev mädasoo.

Kui minu olemuses oleks olnud hulluks minemise alged, oleks need poole aasta jooksul, mil olin kui elav surnu, kindlasti idanema läinud. Nõder otsustamatus, heitlikud unelmad, kahtlus ja hirm valitsesid mu mõistust nii ööl kui ka päeval.

„Hädaolukord“, milles olin, oli hukatuslik kahel põhjusel. Esiteks hoidis selle olemus mind pidevas ärevuses ja hirmus. Teiseks sulges pealesunnitud pagendus mind jõudeolekusse ning veetsin aja, mida mul oli küllaga, muidugi muretsedes.

Mu mõtlemisvõime oli sisuliselt halvatud. Mõistsin, et pean sellest meelesisundist välja saama. Aga kuidas? Leidlikkus, mis oli aidanud mul eelmistest hädaolukordadest välja tulla, oli jalga lasknud ning mind abituna maha jätnud.

Kõigist hädadest, mis olid niigi koormavad, kasvas välja veel üks – veel piinavam kui kõik teised kokku: taipamine, et olin veetnud suure osa oma elust, ajades taga vikerkaart, otsides siit ja sealt edukuse põhjusi, ent olin ise seejuures abitum kui ükski neist 25 000 inimesest, keda olin pidanud läbikukkujaks.

See mõte ajas mind hulluks. Lisaks oli see ka äärmiselt alandav, sest olin käinud üle kogu maa nii koolides, kolledžites kui ka äriorganisatsioonides pidamas loenguid ja õpetanud inimestele, kuidas rakendada seitsetteistkümmet isikliku edu põhimõtet, aga ei olnud nüüd ise võimeline neid kasutusele võtma. Tundsin, et ei suuda enam iialgi täie enesekindlusega maailmale vastu astuda.

Iga kord, kui peeglisse vaatasin, nägin oma näos põlgust ning ütlesin üsna sageli mehele peeglis asju, mis ei kannata trükimusta. Hakkasin end pidama šarlataniks, kes pakub teistele lunastust, mida ta ise ei suuda rakendada.

Melleti mõrvanud kurjategijad olid süüdi mõistetud ja eluks ajaks vangi pandud, seega polnud mul tarvis enam neid karta ja võisin peidust välja tulla ning tööd jätkata. Kuid ma ei suutnud seda teha, sest nüüd tuli mul silmitsi seista olukorraga, mis oli veel hirmutavam kui kurjategijad, kelle eest olin pakku läinud.

See kogemus oli hävitanud igasuguse algatusvõime. Tundsin, et olen justkui mingi masendava mõjujõu küüsis, mis paistis õudusunenäona. Olin elus, võisin ringi käia, kuid ei suutnud välja mõelda ühtegi viisi, kuidas jätkata liikumist eesmärgi poole, mille olin Carnegie soovitusel endale seadnud. Muutusin ükskõikseks, pahuraks ja kergesti ärrituvaks nii iseenda kui, mis veel hullem, ka nende suhtes, kes olid mulle selles hädaolukorras peavarju andnud.

See oli minu elu suurim hädaolukord. Kui sa pole just ise samasuguses olnud, ei mõista sa, mida tundsin. Selliseid kogemusi ei saa kirjeldata. Nende mõistmiseks on vaja neid ise kogeda.

SHARONI MÄRKUS: „Mu mõtlemisvõime oli sisuliselt halvatud.“

Hill oli esmalt halvatud hirmust füüsilise ohu ees ning seejärel häbist, et oli sellest hirmust halvatud. Kas sina oled hirmust halvatud olnud? Oled sa olnud halvatud häbist oma hirmu pärast? Hirm võib takistada sind tegutsema asumast, kui oled vastamisi oma „hädaolukorraga“. Hirm võib sind käivitada või kammitseda. Seda mõistes ja oma hirmudele teisiti reageerides saad elu püsivalt paremaks muuta. Tänapäeval kogevad paljud inimesed samasugust viha, millele järgnevad

liigne ärrituvus ja rammestav ükskõiksustunne. Neil on hirm ning majanduslanguse tõttu pole enesekindlust, nad on vihased ja lasevad vihal end paigale tarretada. Kas see kõlab tuttavalt sinu enda või mõne su lähedase kohta? Hill jagab järgmiseks, kuidas ta sai oma hirmust ja ükskõiksusest üle ning leidis lootust, inspiratsiooni ja motivatsiooni, et olukorrast taastuda ja elu uuesti edu kursile pöörata.

Elu kõige dramaatilisem hetk

Muutus tuli äkitselt 1927. aasta sügisel, enam kui aasta pärast Cantoni vahejuhtumit. Läksin ühel õhtul välja ja kõndisin kohaliku koolimaja juurde, mis asus linna kohal kõrguval künnal.

Olin otsustanud selle teema endaga selgeks maadelda *enne* öö saabumist. Hakkasin ringiratast ümber maja kõndima ja püüdsin oma tömbistunudaju selgelt mõtlema sundida. Olin teinud ilmselt mitusada tiiru, enne kui mu mõistuses hakkas ennast ilmutama midagi struktureeritud mõtte sarnast. Nõnda vantsides kordasin endale üha uuesti: „Väljapääs on olemas ja ma leian selle, enne kui koju lähen.“ Kordasin seda lauset võibolla lausa tuhat korda. Ja ma mõtlesin, mida ütlesin. Jälestasin end, kuid hellitasin siiski lootust lunastusest.

Nagu välk selgest taevast ilmus mu pähe üks mõte sellise jõuga, mis pani vere vemmeldama:

„See on sinu eksam. Oled tõugatud vaesusesse ja alandusse, et võiksid leida oma teise mina.“

SHARONI MÄRKUS: Kui majanduslikult rasked ajad on sind puudutanud, laostanud, häbistanud või sinu enesekindlust kahjustanud, võta seda kui eksamit, nagu tegi Napoleon Hill 1920ndate lõpus ja 1930ndate alguses. Sunni ennast oma teist mina avastama. Elu madalikest läbi tulemine ja oma jonni ajamine võib anda sulle olulist taipamist, kuidas tööpoolest edu saavutada.

Esimest korda pärast mitut aastat tuli mulle meelde, mida Carnegie oli teise mina kohta öelnud. Meenusid tema sõnad, et avastan selle oma edu ja ebaedu põhjuste uurimistöö lõpusirgel ning et see avastus saabub tavaliselt mõne erilise hädaolukorra tõttu, kui inimesed on sunnitud teistmoodi mõtlema hakkama ja oma harjumusi muutma.

Jätkasin teekonda ümber koolimaja, kuid nüüd puudutasid mu varbad vaevu maad. Mõistsin alateadlikult, et pääsen kohe-kohe sellest enda loodud vangikongist, kuhu olin end heitnud.

Taipasin, et mu eriline hädaolukord pakkus võimalust mitte ainult avastada oma teist mina, vaid kontrollida, et kogu eneseteostusfilosoofia, mida olin teistele esitlenud kui tõesti töötavat, peab paika. Õige pea pidin teada saama, kas see tõesti toimib või mitte. Otsustasin, et kui see ei pea paika, põletan kõik oma käsikirjad ning mind ei saa enam iial süüdistada inimestele sisendamises, et nad on ise oma saatuse sepad.

Taamal tõusis mägede kohale täiskuu. Ma polnud kunagi näinud seda nii eredalt säravat. Kuud silmitsedes tuhises mu meelde veel üks mõte: „Oled rääkinud inimestele, kuidas valitseda hirme ja ületada eluraskusi, kui need hädaolukordadena ilmnevad. Nüüdsest alates on sul selleks ka õigus, sest tõused oma takistustest vapralt ja sihikindlalt, otsustavalt ja hirmutult kõrgemale.“

See mõte muutis mu olemuse keemilist koostist, nii et tundsin enneolematut joovastust. Aju hakkas end tekkinud tuimuseseisundist välja kangutama. Mõistus hakkas uuesti tööle.

Hetkeks olin isegi õnnelik, et mul oli olnud privileeg kogeda kuudepikkust piina, sest see kogemus lõi mulle võimaluse panna proovile, kas mu nii suure vaevaga välja sõelutud saavutuspõhimõtted peavad vett.

See mõte naelutas mu paigale, lõin kannad kokku, andsin au (ma ei tea, kellele või millele) ja seisin mitu minutit valveseisangus. Esmapilgul tundus see tobe, kuid niimoodi seistes tabas mind järgmine mõte, mis oli napp ja terav kui sõjaväeülevaade kask oma alluvatele.

See kõlas nii: „Istu homme autosse ja sõida Philadelphiasse, kus saad oma eneseteostusfilosoofia väljaandmiseks abi.“

Sellele ei järgnenud ühtegi selgitust ega täpsustust. Niipea kui olin käsu saanud, naasin koju, läksin magama ja magasin nii rahulikult, kui polnud juba üle aasta teha saanud.

Järgmisel hommikul ärgates tulin voodist välja ja hakkasin Philadelphiasse sõiduks riideid pakkima. Mõistus ütles, et mu vaev on asjatu. „Keda ma Philadelphias tunnen, kelle poole võiksin pöörduda, et saada kaheksa kõite väljaandmiseks 25 000 dollarit rahalist abi?“ küsisin endalt.

Vastus oli silmapilkne ja nii selge, nagu oleks keegi selle valjult välja öelnud: „Praegu täidad sa käsku ega esita küsimusi. Selle reisi eesotsas on su teine mina.“

Oli aga veel midagi, mille tõttu näis Philadelphiasse sõidu ettevalmistus absurdseks. Mul polnud raha! Mõte oli vaevu välgatanud, kui teine mina kummutas selle järjekordse terava käsuga: „Küsi õemehelt viiskümmend dollarit laenuks ja ta annab selle sulle.“

Käsk paistis kindel ja lõplik. Pikemalt mõtlemata järgisin juhtnööri. Kui õemehelt raha küsisin, vastas ta: „Muidugi annan sulle viiskümmend dollarit, kuid kui lähed pikemaks ajaks, võta parem sada.“ Tänasin teda ja ütlesin, et viiekümnest peaks piisama. Teadsin, et ei piisa, kuid see oli summa, mida teine mina käskis mul küsida, ja seda ma tegin.

Tundsin kergendust, et õemees ei küsinud Philadelphiasse mineku põhjust. Kui ta oleks teadnud, mis kõik mu peas eelmisel öhtul aset leidis, oleks ta võibolla soovitanud hoopis psühhiaatriaiglasse pöörduda, mitte Philadelphiasse nepijahile sõita.

Ohjad haarab teine mina

Lahkusin, olles kahe tule vahel: ühelt poolt korrutas mõistus, et olen loll, teiselt poolt käskis teine mina mõistust eirata ja täita hoopis tema korraldusi.

Sõitsin öö läbi ja jõudsin hommikuks Philadelphiasse. Esimene mõte oli leida mõni tagasihoidlikus hinnaklassis öömaja, et võiksin seal umbes ühe dollari eest päevas väikse toa üürida.

Siinkohal haaras taas teine mina ohjad ja käskis end linna kõige kallimasse hotelli sisse kirjutada. Taskus veidi üle neljakümne dollari,

tundus see rahalise enesetapuna, kui astusin leti äärde ja küsisin tuba, õigemini hakkasin küsima, sest niipea kui avasin suu, ilmutas end teine mina ja andis korralduse paluda endale sviiti, mille hind sööks mu järelejäänud kapitali kahe päevaga ära. Kuuletusin.

Hotellipoiss võttis mu kotid, ulatas mulle autoparkimiskviitungi ja saatis mind kummarduse saatel lifti, nagu oleksin Walesi prints. Esimest korda üle aasta näitas keegi minu vastu üles sellist aupaklikkust. Sugalased, kelle juures olin elanud, ei olnud sugugi aupaklikud, vaid nägid mind hoopis (nii ma kujutasin ette) kui nuhtlust, mida ma kindlasti ka olin, sest ükski mees, kellel on niisugune mõtteviis kui mul viimasel aastal, ei saa olla muud kui nuhtlus kõigile, kellega ta kokku puutub.

Oli ilmselge, et teine mina oli otsustanud mind tekkinud alaväärsuskompleksist kõrvale juhtida.

Andsin hotellipoisile dollari. Hakkasin arvutama, kui suur võiks mu hotelliarve nädala lõpuks olla, kui teine mina käskis mul kõik puudust väljendavad mõtted kõrvale heita ja käituda vähemalt mõnda aega nii, nagu oleks mul taskud raha täis.

See kogemus oli mulle ühtaegu uus ja kummaline. Ma polnud iial üritanud endast jätta teistsugust muljet, kui uskusin end päriselt olevat.

Poole tunni vältel andis teine mina veel terve hulga korraldusi, mida mul tuli ülejäänud Philadelphias viibimise ajal täita. Korraldused tulid mõtetena, mis ilmusid säärase jõuga, et neid oli kerge mu tavapärastest, enda loodud mõtetest eristada.

SHARONI MÄRKUS: Hill astus rikka mehe rolli, kes ta tahtis tegelikult olla. Oleme täiesti nõus: selleks et jõukaks saada, tuleb jõuka inimese kombel mõelda. Soodsas keskkonnas viibimine on oluline. Napoleon Hilli fondi tegevjuht Don Green ütles mulle kunagi: „Otsin kord ülikonna Sobeli rätseparõivaste kauplusest, kus ostlesid Eastman Kodaki tippjuhid. Kaupluse omanik oli selle letile asetanud sildi: „Kui soovid olla edukas, tuleb end kõigepealt sellekohaselt rõivastada.““

Soovitame jääda Hilli jälgendamisel siiski tagasihoidlikuks ning ettevaatlikuks, kui kulutate raha, mida teil ei ole.

Kummalised käsklused tundmatust allikast

Mulle antud korraldused algasid nii:

„Sinu teine mina on nüüd täielikult sinu kontrolli all. Sul on õigus teada, et su kehas elab kaks olendit, ning õigupoolest on need olemas igas inimeses kogu maailmas.

Üks neist lähtub hirmust ja reageerib hirmule. Teine lähtub usust ja reageerib usule. Üle aasta oled sa olnud hirmuolendi ori.

Üleeile õhtul saavutas usuolend kontrolli su keha üle ja nüüd juhib sind usk. Lihtsuse huvides võid seda usuolendit nimetada teiseks minaks. See ei tunne ühtegi piirangut, ei karda midagi ega tunnista sõna „võimatu“.

Sind suunati kõrgetasemelise hotelli luksuslikku keskkonda, et tõkestada hirmuolendit uuesti kontrolli haaramast. Hirmust kantud „vana mina“ ei ole kuhugi kadunud, see on lihtsalt vaigistatud. See tuleb sinuga kõikjale ning ootab sobivat võimalust, et uuesti ohjad haarata. See saab toimuda ainult su mõtete kaudu. Pea seda meeles ja hoia endast eemal kõik piiratusele ja puudusele viitavad mõtted, siis oled kaitstud.

Ära muretse raha pärast, mida vajad esmavajaduste rahuldamiseks. Kui aeg on käes, on vajalik summa olemas.

Asume nüüd asja kallale. Kõigepealt pead teadma, et nüüd, kui su keha on usuolendi kontrolli all, ei suuda ta ikkagi imesid korda saata ning allub endiselt loodusseadustele. Kuni see su keha valitseb, saad temalt juhiseid, kui küsid. Juhised saabuvad mõtteimpulssidena ning suunavad sind oma plaane täide viima kõige loogilisemal ja loomulikumal viisil.

Kõige tähtsam on aga kindlalt meelde jätta, et teine mina ei tee su eest tööd ära, vaid juhendab sind intelligentselt soovitud tulemuste poole.“

|| SHARONI MÄRKUS: Usk üksi ei vii edule. Edu saavutamiseks tuleb siiski tegutseda! Kas sind juhib usk? Või lubad hirmul enda üle valitseda?

„Teine mina aitab sul oma plaanid ellu viia. Lisaks peaksid teadma, et see alustab alati kõige põletavamast soovist. Praegu on sinu põletavaim soov, mis sind ka siia tõi, kirjastada ja välja anda oma edu ja ebaedu põhjuste uurimise tulemused. Sinu hinnangul kulub selleks umbes 25 000 dollarit.

Sinu tutvusringkonnas on mees, kes annab sulle vajaliku kapitali. Hakka kohe meelde tuletama kõiki inimesi, kes võiksid sulle pakkuda rahalist abi, mida vajad.

Kui õige inimese nimi sulle pähe turgatab, tunned selle kohe ära. Võta temaga ühendust ning sa saad vajaliku kapitali. Käitu ja kõnele talle lähenedes aga nagu tavalises äriolukorras. Ära maini kuidagipidi oma kohtumist teise minaga. Kui seda korraldust eirad, tabab sind ajutine tagasilöök.

Teine mina jääb sinu teenistusse ja juhendab sind seni, kuni seda usaldad. Hoidu kahlustest, kartusest, muretsemisest ja piiravatest mõtetest.

See on praegu kõik. Edasi lähed oma vaba tahte abiga, just nagu enne teise mina avastamist. Füüsiliselt oled sama inimene kes ennegi ning keegi ei märka, et oled kuidagi muutunud.“

Vaatasin toas ringi ja pilgutasin silmi, et veenduda, ega ma und näinud. Tõusin püsti, kõndisin peegli juurde ja silmitsesin end tähelepanelikult. Mu ilme oli muutunud kõhklevast julgeks ja lootusrikkaks. Polnud enam kahtlust, et mu keha oli mingi jõu mõju all, mis erines täielikult sellest, mis sai kaks päeva tagasi Lääne-Virginias koolimaja ümber kõmpides kukutatud.

SHARONI MÄRKUS: Käsikirja toimetades otsustasin siin, kus üks oluline pöördepunkt sai autori elus läbi, peatüki lõpetada. Kas sina oled läbi teinud sellise elumuutuse, kui Hill ülal kirjeldab? Religioosses terminoloogias kirjeldatakse seda kui usku pöördumist. Teised võivad sellest rääkida ka kui äratusest või õlale koputusest või karmimalt elult saadud kõrvakiilust.

➤ 2. peatükk ➤

MULLE AVANEB UUS MAAILM

Nähtavasti olin läbi teinud ümbersünni, millega mind lõigati ära kõikvõimalikest hirmudest. Mul oli nii palju julgust, kui ma eales polnud kogenud. Kuigi mulle polnud veel näidatud, kuidas või kust peaksin vajaliku raha saama, uskusin selle leidmisse nii kindlalt, et võisin seda juba oma käes ette kujutada.

Olin säärast vankumatut usku varem kogenud vaid mõnel üksikul korral. Seda tunnet ei ole võimalik kirjeldada. Inglise keeles pole selleks sõnu, seda võivad kinnitada kõik, kes on midagi niisugust tundnud. Keegi ei suuda seda kirjeldada.

Asusin saadud juhiseid kohe täide viima. Tunne, et mu ees on võimatu missioon, oli haihtunud. Hakkasin ükshaaval meenutama tuttavaid, kellel teadsin olevat piisavalt raha, et finantseerida mind 25 000 dollariga, mida vajasin, alustades Henry Fordist ning käies läbi üle sajast inimesest koosneva nimekirja. Teine mina ütles vaid: „Jätka otsimist.“

Öö on pimedaim tund enne koitu

Olin jõudnud nimekirja lõppu. Olin läbi mõelnud kõik tuttavad ning mu keha oli kurnatud. Olin töötanud nimekirja kallal keskendunult peaaegu kaks päeva ja ööd ning teinud pausi vaid selleks, et paar tundi magada.

Nõjatusin toolileenile, sulgesin silmad ja vajusin paariks minutiks justkui poolunne. Mind äratas plahvatusesarnane kärgatus. Kui teadvusele tulin, kargas mulle pähe Albert L. Peltoni nimi... ja sellega koos plaan, milles olin kohe kindel: see aitab veenda Peltonit mu raamatuid välja andma. Mäletasin Peltonit kui Kuldse Reegli reklaamitegijat, mil seda ajakirja välja andsin.

|| SHARONI MÄRKUS: Jätad mulje igaühele, keda kohtad. Kunagi ei tea, millisest tuttavast kasvab välja äripartner. Võrgustikus peitub suur võim.

Palusin tuua kirjutusmasina ja kirjutasin Peltonile kirja, selgitades oma plaani just nii, nagu see oli mulle edastatud. Pelton vastas telegrammiga, et tuleb järgmisel päeval Philadelphiasse minuga kohtuma.

Kui ta saabus, näitasin talle oma filosoofia algkäsikirju ja selgitasin lühidalt selle eesmärgi. Pelton lehitses käsikirju paar minutit, seejärel peatus äkitselt ja jäi seina pörnitsema ning ütles mõne sekundi pärast: „Ma kirjastan su raamatud.“

Sõlmisime lepingu, mulle maksti kopsakas ettemaks, andsin käsikirjad tema kätte ja ta lahkus tagasi Connecticuti Merideni.

Ma ei küsinud temalt, mis julgustas teda raamatute kirjastamise otsust vastu võtma, enne kui ta oli käsikirju lugenud, kuid tal oli selleks vajalik kapital ning ta aitas raamatud välja anda ja müüa tuhandeid eksemplare oma klientidele peaaegu igas inglise keelt kõnelevas riigis maailmas.

Teine mina teeb head

Kolm kuud pärast seda, kui Pelton oli minuga Philadelphiasse kohtuma tulnud, asetati mu ette lauale terve raamatukomplekt ning mu sisetulek kasvas piisavalt suureks, et katta kõiki vajadusi. Nüüd on need raamatud mu õpilaste käes kõikjal maailmas.

Esimene raamatute eest saadud autoritasu tšekk oli kirjutatud 850 dollarile. Kui ümbrikku avasin, lausus teine mina: „Sinu ainsad piirangud on need, mille oma mõistuses sead!“

SHARONI MÄRKUS: „Sinu ainsad piirangud on need, mille oma mõistuses sead!“

Kas see kõlab sulle sama tõeselt kui mulle? Olen mitmel korral olnud iseenda suurim vaenlane ja hoidnud end enesekindluse puudumise tõttu tagasi. Hill tahab, et me kõik avastaks oma teise mina, et võiksime saavutada oma täieliku potentsiaali.

Ma pole kindel, kas saan aru, mis see teine mina on, kuid tean, et neil, kes selle avastavad ja jäävad sellele truuks, pole tarvis lüüasaamist karta.

Päev pärast Peltoniga Philadelphias kohtumist tutvustas teine mina mulle ideed, kuidas lahendada mu kohest rahavajadust. Mulle turgatas pähe mõte, et autokaubandus pidi lähiajal põhjalikult muutuma ning selle valdkonna tulevastel müügimeestel tuli õppida autosid müüma, selmet osutada kasutatud autode vahetamise teenust, nagu seni oli tehtud.

Mõistsin ka, et värskest kõrgkooli lõpetanud noored mehed, kes ei teadnud autokaubanduse vanadest trikkidest midagi, on uut laadi müügimeeste väljakoolitamiseks parim materjal.

See idee oli nii selge ja hiilgav, et haarasin kohe telefonitoru ja tegin General Motors Company müügijuhile kaugekõne ning selgitasin talle oma plaani. Ka talle avaldas see muljet ja ta suunas mind Buick Automobile Company Lääne-Philadelphia haru juhataja Earl Powelli poole. Kohatusin Powelliga, selgitasin talle oma ideed ja ta palkas mind sealsamas välja koolitama viitteist hoolikalt valitud üliõpilast, et plaan kohe ellu viia.

Selle eest saadud tasu oli enam kui piisav kõigi mu vajaduste rahuldamiseks järgmised kolm kuud, kuni hakkas laekuma raamatute müügitulu, kaasa arvatud pillav hotelliarve, mis oli mulle alguses muret valmistanud.

Teine mina polnud mind alt vedanud. Vajaminev summa oli õigel hetkel olemas, just nagu mulle oli kinnitatud. Olin selleks ajaks ka

veendunud, et reis Philadelphiasse polnud kaugeltki asjatu, nagu mõistus oli Lääne-Virginiast lahkumise eel arvanud.

Tollest ajast kuni praeguseni on kõik, mida olen vajanud, mulle kätte tulnud isegi sellest hoolimata, et maailm on hiljuti sattunud majanduslikku madalseisu, kus paljudel inimestel pole raha esmavajadustegi tarbeks. Vahel on materiaalsed asjad jõudnud minuni küll pisut hiljem, kuid võin ausalt väita, et teelahkmele jõudnuna on teine mina mind alati juhendanud ja näidanud, millist rada pidi edasi minna.

Teine mina ei järgi mingeid reegleid ega tunnista piiranguid ning leiab alati tee soovitud tulemuste juurde! Ta võib taluda ka ajutisi tagasilööke, kuid ei tunnista lõplikku ebaõnnestumist. Olen selles sama kindel kui asjaolus, et praegu neid ridu kirjutan.

SHARONI MÄRKUS: „Teine mina võib taluda ka ajutisi tagasilööke, kuid ei tunnista lõplikku ebaõnnestumist.“

Kui sageli lubame ajutistel tagasilöökidel mõjutada end nii, nagu oleks see lõplik ebaõnnestumine, selmet neist õppida ja edasi liikuda? Hill kirjeldab mitut tagasilööki, millega tal tuli silmitsi seista, kuid iga kord suutis ta leida neis kasu ja alge ning liikus edasi suurema edu poole.

Loodan siiralt, et miljonid mehed ja naised, kes on majandussurutise hammasrataste vahele jäänud või muid ebameeldivusi kogenud, avastavad endas selle kummalise osa, mida nimetan teiseks minaks, ning see avastus viib neid nagu mindki lähemale jõuallikale, mis ületab kõik tõkked ja raskused ega lase neil ennast vallutada. Teise mina ilmatu vägi ootab avastamist! Otsi seda siiralt ja leiad selle.

SHARONI MÄRKUS: Hilli raamatud avaldati suure depressiooni ajal ning need andsid tõesti miljonitele inimestele uuesti lootust ning julgust uskuda, et nad leiavad tee eduni. Usun, et tollasel ja praegusel ajal on palju ühist. Leiame sageli oma jõu just sügava masenduse ajal. Praegusel majanduslikult ebakindlal ajal valivad paljud

inimesed uusi teid või on sunnitud neid valima, et ennast ja oma peret toita, ning suur osa saavutab seeläbi märkimisväärset edu. Kahe kuni viie aasta pärast jutustatakse meile neist imelisi lugusid. Kas sina võiksid olla üks neist edulugudest või jääd kõrvaltvaatajaks?

Ebaõnnestumine – varjatud õnnistus

Olen seoses teise mina avastamisega teinud veel ühe leiu, nimelt igale probleemile, kui tahes suur või keeruline see on, on olemas lahendus.

SHARONI MÄRKUS: „Igale probleemile, kui tahes suur või keeruline see on, on olemas lahendus.“

Kuigi keset tormi seistes võib olla seda keeruline märgata, osutub see tagasi vaadates siiski tõeks.

Olen avastanud ka, et iga ajutise tagasilöögi, äpardumise ja kõrvalekaldega kaasneb sellega samaväärse kasu alge.

Pane tähele, et ma ei öelnud täies õies edulill, vaid selle seeme, mille saab idanema ja kasvama panna. Ma ei tea sellel reeglil olevat ühtegi erandit. Seeme, millest räägin, ei pruugi alati olla ilmne, kuid on kindlalt olemas, ühes või teises vormis.

Ma ei väidagi, et mõistan täielikult kummalist jõudu, mis tõukas mind kõigepealt laostumisse, täitis hirmuga ning lasi seejärel justkui uuesti sündida usus, mille kaudu olen nüüd saanud abiks olla kümnete tuhandetele, kelle jalgealune hakkas vajuma. Tean aga, et see jõud on mu ellu tulnud, ning teen kõik, mida suudan, et ka teised sellega ühendusse viia.

Ma pole kunagi imedesse uskunud ning nüüd usun veel vähem. Parimagi kujutlusvõime korral ei ole võimalik midagi sellest loost imeks nimetada. Seletan endaga aset leidnud muutust nii, et olen müstilisel

kombel leiutanud toimiva plaani ning rakendanud seda kooskõlas looduse põhiseadustega. On muidugi iga lugeja otsustada, mille arvele ta mu kogemused paneb. Ma ei mõista kedagi selle eest hukka.

Veerand sajandit kestnud uurimistöö jooksul leidmaks edu ja ebaedu põhjusi olen avastanud tõdesid, mis on mind ja teisi aidanud, kuid miski pole mind niivõrd jahmatanud kui avastus, et iga suur liider, keda analüüsisin, maadles raskuste ja tagasilöökidega, enne kui jõudis sihile.

SHARONI MÄRKUS: „Iga suur liider, keda analüüsisin, maadles raskuste ja tagasilöökidega, enne kui jõudis sihile.“

Äpardumine ja ajutised tagasilöögid on edukaks saamise teekonna lahutamatu osa.

Kristusest Edisonini on inimesed, kes saavutanud enim, pidanud ületama rängimaid tagasilööke. See näib õigustavat järeldust, et kõiksusel on plaan või seadus, mille järgi ta saadab inimeste teele tõkkeid, enne kui annab neile õiguse liider olla või võimaluse teistele tõeliselt kasulikke teenuseid osutada.

Ma ei tahaks kõike seda uuesti läbi elada, mis sai mulle osaks saatustlikul jõulupühal 1923. aastal ning sündmusterohkel õhtul, mil kõmpisin ümber Lääne-Virginia koolimaja ja pidasin raju võitlust hirmuga, kuid ka kogu maailma rikkus ei suudaks mind meelitada loobuma teadmistest, mille nende kogemustega sain.

Usul on uus tähendus

Kordan, et ei tea, mis see teine mina täpselt on, kuid tean piisavalt, et toetuda sellele täie kindlusega raskustes, kui tavapärane mõistuslik lähenemine mu vajadusi ei rahulda.

1929. aastal alanud majanduslangus tõi miljonitele inimestele kannatusi, kuid ärgem unustagem, et see tõi ka palju võimalusi, millest

sugugi vähim pole teadmine, et on olemas veel midagi palju hullemat kui olla sunnitud töötama. See on sunnitud mittetöötamine. Põhiosas oli suur depressioon siiski pigem õnnistus kui needus, kui analüüsida seda nende inimeste mõttemaailma muutuste vaatevinklist, kes said surutisest kahjustada. Sama kehtib kõigi läbielamiste kohta, mis muudavad inimeste harjumusi ning sunnivad neid murede lahendamiseks pöörduma sisemise tarkuse poole.

SHARONI MÄRKUS: „On olemas veel midagi palju hullemat kui olla sunnitud töötama. See on sunnitud mittetöötamine. Põhiosas oli suur depressioon siiski pigem õnnistus kui needus, kui analüüsida seda muutuste vaatevinklist.“

Kas Hill on siin lihtsalt karm või näeb majanduskatastroofi otsestest põhjus-tagajärg-seostest kaugemale, tõelisest kriisist tõusvat vaimset kasvamist ja kasu? Kas meiegi praegune majandusolukord võiks olla pigem õnnistus kui needus?

Lääne-Virginias redus veedetud aasta oli mu elu kõige suurem karistus, kuid sellest tarvilike teadmistena tulnud õnnistuse ulatus ületab kaugelt kõik mu kannatused. Mõlemad tulemused – nii kannatus kui ka sellega kaasnenud taipamised – olid möödapääsmatud. Emersoni sõnastatud kompensatsiooniseaduse järgi olid mõlemad loomulikud ja hädavajalikud.

SHARONI MÄRKUS: Ralph Waldo Emerson (1803–1882) selgitas kompensatsiooniseadust väga lihtsalt: „Kõige eest, millest oled ilma jäänud, oled saanud midagi muud, ning kõige eest, mida oled saanud, oled millestki muust ilma jäänud.“ 8. jaanuaril 1926 kirjutas ta oma päevikusse nii: „Kõik on osa kompenseerimissüsteemist. Iga puudujääk kaetakse mujal. Iga kannatus saab hüvitatud, iga ohverdus tehakse tasa, iga võlg tasutakse.“

Ma ei saa ette teada, milliseid pettumusi või ajutisi tagasilööke võib tulevik tuua. Kuid tean, et ükski neist kogemustest ei saa mind nii sügavalt haavata kui need minevikus, sest nüüd olen vähemalt teise minaga sina peal.

Sellest hetkest, kui teine mina haaras ohjad, olen saanud olulisi teadmisi, mis poleks mulle kindlasti iial kohale jõudnud, kui vägesid juhatas mu vana hirmuolevus. Olen õppinud, et parim viis ületamatuid raskusi seljatada on need mõneks ajaks tähelepanuta jätta ning aidata teisi, kellel on veel suuremad mured.

Väärtus peitub andmises, enne kui vastu saad

Olen veendunud, et ükski üritus kedagi hädas aidata ei jää väärilise tasuta. Tasu ei pruugi tulla neilt, kellele abi osutati, kuid ühest või teisest allikast see tuleb.

Kahtlen sügavalt, kas on võimalik teise minaga ühendust saada, kuni ollakse ahnusest ja saamahimust, kadedusest ja hirmust läbi imbunud. Kui peaksin siinkohal eksima, on mul siiski olnud ebatavaline privileeg leida meelerahu ja õnne seisukohast, mis ei pea paika. Sellisel juhul eelistaksin eksida ja olla siiski õnnelik kui õnnetu oma töes! Kuid see seisukoht peab paika!

Kuni jään oma teise minaga headesse suhetesse, suudan rahuldada mis tahes materiaalsed vajadust. Veel enam, suudan leida õnne ja meelerahu. Mida enamat võiks keegi saavutada?

Selle raamatu kirjutamise ainus motiiv oli soov olla teistele abiks ja jagada kõike, mida nad on valmis vastu võtma sellest tohutust aardest, mis sai teise mina avastamisega minu omaks. Õnneks ei saa seda aaret mõõta materiaalsel või rahalisel skaalal, sest see on suurem kui kogu maailma materiaalsed väärtused kokku.

Materiaalne ja rahaline varandus on mõõdetav pangakonto jäägi kaudu, kui taandada need kõige likviidsemasse vormi. Kontojääk on aga sama tugev kui pank. Varandus, millest ma räägin, ei ole mõõdetav

mitte ainult meelerahus ja rahulolus, vaid kiirgab ka neist, kes on vilunud palvetajad.

Teine mina on õpetanud mind palvetamisel keskenduma oma eesmärgile ning mitte pöörama tähelepanu plaanile, kuidas selleni jõuda. Ma ei taha väita, et materiaalseid hüvesid on võimalik saada ilma plaanita. Tahan öelda, et jõul, mis tõlgib inimese mõtteid ja soove reaalseks, on ühendus kõiksusega, mis teab plaanidest rohkem kui see, kes loeb palvet.

Teisisõnu, kas poleks targem usaldada universumi mõistust välja töötama plaani, mis sobib soovitud asjade saamiseks kõige paremini? Ütlen omast kogemusest, et sageli vastatakse palvele, kui üldse vastatakse, plaaniga, mille abil võib paluja soovitud asjad saada loomulike ja materiaalsete kanalite kaudu. Plaan tuleb aga igaühel ise ellu viia.

Ma ei tea ühtegi palve vormi, mis vähimagi hirmuvärvingu puhul võiks soovitud tulemusi anda.

|| SHARONI MÄRKUS: Kas sina palvetad? Kas usaldad jumalat ulatama sulle plaani, mis on sinu palve eesmärgi saavutamiseks sobivaim? Kas mõistad, et plaani edukus sõltub sinu tegutsemisest?

Uutmoodi palve

Pärast teise minaga tutvumist olen hakanud teistmoodi palvetama. Varem palvetasin siis, kui sattusin raskustesse. Nüüd palvetan võimluse korral enne, kui raskused saabuvad. Ma ei palveta enam selleks, et saada rohkem osa maailma hüvedest ja õnnistustest, vaid selleks, et olla selle vääriline, mis mul juba on. Minu arvates on see plaan palju parem kui eelmine.

Kõiksus ei paista kuidagi pahandavat, kui näitan üles tänulikkust oma pingutusi krooninud edu eest. Kui kasutasin palvet esimest korda

selleks, et väljendada tänu selle eest, mis mul on, olin hämmeldunud, kui suur varandus oli mulle juba osaks saanud, ilma et oleksin osanud seda kuidagi hinnata.

Avastasin näiteks, et mul on sitke keha, mis polnud kunagi raskelt haige olnud.

Avastasin, et mul on mõistus, mis töötab üsna tasakaalustatult.

Avastasin, et mul on kujutlusvõime, mille abil saan paljudele inimestele kasulik olla.

Avastasin, et olen vaba nii kehas kui ka meeles.

Avastasin, et mul on häirimatu tung aidata neid, kellel on vähem vedanud.

Avastasin, et inimkonna suurim eesmärk – õnnelikkus – oli mul käes, majandussurutisega ja ilma.

Ning lõpuks avastasin, et mul on võimalik pöörduda kõiksuse poole, olgu siis tänu väljendamiseks selle eest, mis mul juba on, või juhatuse või lisa küsimiseks.

Igal lugejal oleks kasulik teha oma elus inventuur, kas pole? Selline inventuur võib paljastada hindamatuid aardeid.

SHARONI MÄRKUS: Tehkem kõik oma elus leiduvate aarete inventuur. Ning tänaigem iga kingituse eest, mille oleme eales saanud. Kui olen madalseisus, sunnin end mõtlema perele ja sõpradele ning rõõmule, mille nad on mu ellu toonud. See on kiireim tee tagasi jalule tõusta ning seab ajutised tagasilöögid õigesse perspektiivi.

Mõned kahe silma vahele jäänud märgid

Kogu maailm on nii ulatuslikus muutuste keerises, et miljonid inimesed on mattunud muresse, kõhklustesse, otsustamatusse ja hirmu! Tundub, et neile, kes on jõudnud teelahkmele, on saabunud suurepärane võimalus püüda tutvust teha oma teise minaga.

Kõigil, kes seda teha soovivad, tuleks võtta õppust loodusest. Lihtne vaatlus kinnitab, et tähed paistavad öösel ikka tavapärasel asukohas, et päike särab järjepidevalt ja saadab maale sooje kiiri, mis kannustavad emakest maad tootma külluslikult toitu ja kehakatet, et vesi voolab ikka allamäge, et taevalaotuses liuglevad linnud ja metsas elavad loomad saavad neile sobilikku toitu, et toimekale päevale järgneb lõõgastust pakkuv öö, et lopsakale suvele järgneb tardunud talv, et aastaajad tulevad ja lähevad täpselt samuti kui enne 1929. aastal alanud suurt depressiooni, et ainult inimõistatus on lakanud normaalselt töötamast, sest inimesed on lasknud hirmul end haarata. Sellised lihtsad eluvaatlused võivad pakkuda sobivat lähtepakku neile, kes soovivad hirmu asendada usuga.

Ma pole prohvet, kuid võin kogu tagasihoidlikkuse juures ennustada, et muutes kõigepealt oma uskumuste olemust, on igaühel võim muuta ka oma majanduslikku või rahalist staatust.

Ära aja segi sõnu „usk“ ja „soov“. Need pole üks ja seesama. Igaüks võib soovida rahalisi, materiaalseid ja vaimseid hüvesid, kuid usk on ainus kindel jõud, mille abil saab muuta soovi uskumuseks ja uskumuse reaalsuseks.

Siin on kohane pöörata tähelepanu ühele tõelisele hüvele, mis saab osaks igaühel, kes võtab nõuks mis tahes mõistlikule soovile keskendudes selle saavutamisse siiralt ka uskuda. Mõistus võtab sihkule kõige teravamalt esile tungiva soovi. Sellest asjaolust ei saa ülega ümber. See on möödapääsmatu fakt. „Ole oma soovidega ettevaatlik, need lähevad täide.“

SHARONI MÄRKUS: „Igaühel on võim muuta ka oma majanduslikku või rahalist staatust, muutes kõigepealt oma uskumuste olemust.“

Hill alustas raamatu „Saatanat paljastades“ kirjutamist 1937. aastal, kui „Mõtlemist muutes rikkaks“ oli just ilmunud. Hill avastab ja avalikustab oma intervjuus saatanaga, kuidas too saab sinuga oma tahtmise ja kuidas sa võid käivitada oma teise mina ning mitte ainult saatana üle võidutseda, vaid ka oma teist mina end edule aitama innustada!

|| Selle teose läbiv teema on oma hirmukesksete mõtete usukeskseks muutmise olulisus.

Usk on iga suure saavutuse eeldus

Kui Edison oleks piirdunud vaid sooviga avastada elektrienergia hõõglampi rakendamise saladusi, oleks see tsivilisatsiooni hüve jäänud looduse lugematute müsteeriumite hulka. Tema katsed äpardusid üle 10 000 korra, enne kui ta peilis selle saladuse looduselt välja. Lõpuks jõudis ta sihile, sest uskus, et see peab võimalik olema, ning katsetas seni, kuni leidis vastuse.

Edison tegi füüsikas varem imeks peetud looduse saladuste kohta rohkem avastusi kui ükski teine inimene enne teda, sest ta oli tuttav oma teise minaga. Ta ütles seda mulle ise, kuid isegi kui ta poleks seda teinud, kõneleksid tema avastused sellest tema eest.

Inimesele, kes tunneb oma teist mina ja toetub sellele, pole miski võimatu. Mille tahes täide minemisse ta usub, võibki täide minna.

Palve on lendu lastud mõte, mis vahel võib olla avaldatud kuuldavate sõnadega, aga vahel ka mitte. Olen täheldanud, et vaikselt esitatud palve on sama tõhus kui sõnades väljendatu. Olen pannud tähele, et see, kas palve toimib või mitte, *sõltub inimese meeleseisundist*.

Minu arusaama järgi, mida olen püüdnud kirjeldada, on teine mina uus lähenemine kõiksusele. Lähenemine, mida saab kontrollida ja juhtida, ühendades usu ja mõtted. See on vaid teine võimalus öelda, et mul on nüüd rohkem usku palve jõusse.

Usuks nimetatud meeleseisund avab inimese kuuenda meele, mille abil saame suhelda jõududega, mis on palju võimsamad kui need, mida tajume viie füüsilise meelega. Kuuenda meele väljaarendamisega saad oma kasutusse ja käsutusse kummalise väe, mis on kui kaitseingel, kes võib sulle iga kell avada Tarkuse Templi ukсед. See kuues meel on minu kogemustest kõige rohkem ime moodi, sest ma ei mõista selle toimimise põhimõtteid.

Tean vaid, et on olemas jõud või allikas või teadlikkus, mis läbis-
tab kõiki mateeria aatomeid ja hõlmab iga inimesele tuntavat energia-
kübet, et see kõiksus kasvatab tammetõrudest tammepuud, põhjustab
gravitatsiooniseaduse tõttu vee voolamise allamäge, paneb öö järgnema
päevale ning talve suvele, nii et kõigil on kindel koht ja roll teiste suh-
tes. See teadlikkus saab aidata ka inimese soove materiaalsesse vormi
valada. Tean seda, sest olen seda katsetanud ning kogenud.

Mul on aastaid olnud kombeks teha oma elus igal aastal inventuur,
et pidada järke, kui palju puudujääke olen korvanud või kõrvaldanud
ning kui suuri edusamme, kui üldse, olen aasta jooksul teinud.

SHARONI MÄRKUS: See lõik usust väärrib mitmekordset ülelugemist, sest sisaldab Hilli palvetamise põhiõpetust. Usk on tema silmis kuues meel või vaimne jõud, mis võimaldab edu saavutada, kui ollakse kooskõlas kõige algallikaga – tema määratlusega jumalast. Tema pakutu on pragmaatiline või „teaduslik“ usk, mille keskmes on käegakatsutavad väljundid.

Raamatus „Kolm sammu kullani“ käsitlesime isikliku edu võrrandit, kus ka usul on tähtis koht.

$$((K+T) \times S \times T) + U = \text{sinu edu võrrand}$$

*Oma **k**ire ühendamine **t**alendiga, seejärel sobiva **s**eltskonna leidmine ning **t**egutsemine on edu esmatähtsad komponendid... kuid alles siis, kui lisad neile vankumatu **u**su endasse ja oma missiooni, saad toimiva isikliku edu võrrandi.*

➤ 3. peatükk ➤

KUMMALINE INTERVJUU SAATANAGA

Olles saanud minu elukäigust lühikese ülevaate ja lugedes nüüd intervjuud saatanaga, mõistad, kui meeleheitlikult püüdis saatan mind muserdada, enne kui saavutasin avaliku tunnustuse. Pärast intervjuu lugemist mõistad ka, milleks oli mul niisugust elukäiku vaja.

Soovin, et enne kui asud intervjuu juurde, oleks sul selge pilt saatanast viimasest katsest minu vastu. On kasulik meelde jätta, et just see pakkus halastava võimaluse saatanast käsi väänata, kuni ta kiunudes tunnustuse andis.

Saatanast rünnak minu vastu algas koos suure depressiooniga 1929. aastal. Selle eluratta õnneliku pöörde tõttu kaotasin oma 600-aakrise valduse Catskilli mägedes, sissetulekud katkesid täielikult ning Harrimani Rahvuspank, kus oli hoiul kogu mu raha, kuivas kokku ja suleti. Enne veel, kui sain aru, mis toimub, leidsin end keset vaimset ja majanduslikku tuulispaska, mis arenes sellise jõuga ülemaailmseks katastroofiks, et ükski inimene ega rühmitus poleks suutnud sellele vastu seista.

Tormi vaibumist ja inimeste hirmude amoki taandumist oodates kolisin Washington DCsse, linna, kus olin pärast esmakohatumist Andrew Carnegiega ligi veerand sajandit varem oma tööd alustanud.

Paistis, et ma ei saa teha muud kui istuda ja oodata. Aega oli küllaga. Pärast kolme aastat ilma ühegi käegakatsutava tulemuseta ootamist hakkas mu rahutu hing mind uuesti tegudele kannustama.

Eneseteostusfilosoofia õpetamiseks polnud palju võimalusi, kuna maailm ägas kummalises ebaõnnestumise vaimus ning inimeste meeled olid täis vaesuse hirmu.

See mõte tabas mind ühel öhtul Kapitooliumi varjus Potomaci jõe ääres asuva Lincolni memoriaali ees autos istudes. Sellega kaasnes veel teinegi mõte: maailm oli enneolematu masenduse küüsis, mille üle inimestel polnud mingisugust kontrolli. Depressioon oli toonud mulle võimaluse katsetada otsustavusel põhinevat filosoofiat, mille koostamisele olin pühendanud suure osa oma täiskasvanuelust. Taas oli mul võimalik veenduda, kas see filosoofia peab paika või on pelk teooria.

Mõistsin ka, et oli saabunud võimalus panna proovile väide, mida olin sadu kordi öelnud: „Iga tagasilöök toob kaasa samaväärse eelise alge.“ Milliseid eeliseid, kui üldse, tõi mulle maailma meeleheide?

Hakkasin otsima kohta, kus oma filosoofiat proovida, ning tegin elu vapustavaima avastuse. Leidsin, et olin mingi mõistetamatu kummalise jõu tõttu kaotanud kogu julguse, mu algatusvõime oli hääbunud, entusiasm närbunud. Hüllem veel, tundsin piinavat häbi, et olin eneseteostusfilosoofia autor, sest sügaval südames teadsin või arvasin teadvat, et mu filosoofia ei suuda mind meeleheitelmülkast, kus parajasti olin, välja aidata.

Saatan hõõrus ilmselt käsi, kuni ma niimoodi hämmelduses sipleisin. Viimaks ometi oli „maailma esimese eneseteostusfilosoofia autor“ tal pihus ning otsustamatusest halvatud.

Kuid saatana vastaspool oli samuti töö!

Niisiis istusin Lincolni memoriaali ees ja tuletasin meelde asjaolusid, mis olid mind varem mitmel korral saavutuste kõrglainele tõstnud, et seejärel sama sügavasse ahastusse tõugata, ning mulle ulatati kindla plaani kujul üks õnnelik mõte, mille abil uskusin suutvat vabaneeda hüpnootilisest ükskõiksuse tundest, mis mind ahistas.

Intervjuus saatanaga kirjeldan täpselt selle jõu olemust, mis oli minult algatusvõime ja julguse röövinud. Seesama jõud kammitseis suure depressiooni ajal miljoneid inimesi. See on üks põhirelvi, mille abil saatan inimesi aheldab ja kontrollib.

Mulle ulatatud mõtte sisu oli kokkuvõttes järgmine: kuigi Andrew Carnegie ja üle viiesaja samaväärse äri- ja saavutushiiu olid öelnud, et

iga eluala kõik märkimisväärsed saavutused on ülemmõistuse* (kaks või enam kindla eesmärgi nimel harmoonilist koostööd tegevat mõistust) tulemus, ei olnud ma oma eneseteostusfilosoofia väljaandmiseks suutnud säärast liitu luua.

Kuigi olin ülemmõistuse väge mõistnud, olin selle kohaldamise ja kasutamise unarusse jätnud. Olin töötanud kui üksik hunt, selmet teiste säravate mõistustega liite luua.

SHARONI MÄRKUS: Hilli intervjuu saatanaga võis aset leida, kui ta istus Lincolni memoriaali jalamil. Kas see oli tõeline? See oli Hilli jaoks tõeline ning raamistas tema enda elu... ning oma õpilaste ja meiega jagatud õpetusi. Korrates Hilli varasemaid sõnu: „lga suur liider, keda analüüsin, maadles raskuste ja tagasilöökidega, enne kui jõudis sihile.“ Hill kirjeldab oma teostes, kuidas nad ümbritsesid end ülemmõistustega. Nad võitsid oma siseheidluse tagasilöökidega ning kasutasid ülemmõistuse jõudu, et edu saavutada. Mõtle, kuidas sa saaksid luua ülemmõistuse – meeskonna, kes aitab sul tagasilöökidega toime tulla ja uuesti edu poole liikuda.

Analüüs

Analüüsigem nüüd lühidalt seda kummalist usutlust, mida hakkad kohe lugema. Osa lugejaist tahab pärast küsida: „Kas sa tõesti intervjueerisid päris saatanat või kõigest kujuteldavat saatanat?“ Osa tahab sellele vastust juba enne lugema asumist.

Vastan ainsal tõepärasel viisil ja ütlen, et saatan, keda küsitlesin, võis olla just nii tõeline, kui väitis end olevat, aga võis olla ka minu enda kujutluse vili. Oli kumb tahes, tõeline või kujuteldav, pole eriti tähtis, arvestades intervjuus edastatud info olemust.

* Ingl k *master mind*, varem tõlgitud ka kui ajustrust.

Oluline on küsida hoopis, kas intervjuu edastab usaldusväärset infot, millest võiks olla kasu inimestele, kes püüavad maailmas kohta leida. Kui see on just niisugune, tasub seda hoolikalt lugeda ja sügavalt analüüsida ning pole vahet, kas seda edastatakse fakti või väljamõeldisena. Mind ei huvita sugugi info tõeline allikas ega ka selle saatana tõeline olemus, kelle hämmastavat lugu hakkad lugema. Mulle läheb korda vaid, et see saatana pihtimus klappib täpselt minu enda kogetuga elus.

Usun, et intervjuus esitatud info on praktilise väärtusega kõigile, kellele tundub, et elu pole nende suhtes eriti sõbralik. Usun seda, kuna selle raamatu keskne idee on pakkuda mulle nii palju õnnelikkust, kui soovin, just selles vormis, mis sobib minu olemusega kõige paremini.

Olen kogenud piisavalt paljude saatana kirjeldatud põhimõtete jõudu, et uskuda nende toimimist just nii, nagu ta ütleb. Sellest piisab. Nii et annan usutluse edasi, et võiksid selle panna endale mis tahes tulu tooma.

Kõige rohkem saadki ehk kasu siis, kui võtad saatanat sellena, keda ta väidab end olevat, ning usaldad tema sõnumit saamaks, mida tahes soovid, ning jäta kõrvale juurdluse, kes saatana õieti on või kas ta üldse on olemas.

Kui tahad teada minu arvamust, siis usun, et saatana on just see, keda ta väidab end olevat. Nüüd aga analüüsigem seda kummalist pihtimust.

Pärast saatana teadvusesse tungimist alustab „härja Maapealne“ möödapääsmatute küsimuste esitamisega kogemata küsitlust...

SHARONI MÄRKUS: Hill ehk härja Maapealne küsitleb saatanat lausa nagu kohtusaali õhkkonnas. Millegipärast on saatana kohustatud andma täielikke ja täpseid vastuseid. Kuidas see juhtus? Võibolla sundis Hill saatanat pihtima, olles moodustanud oma naisega ülemmõistuse – „kaks või enam kindla eesmärgi nimel harmoonilist koostööd tegevat mõistust“, püüeldes sama eesmärgi poole ja kasutades jumala jõudu – „kõiksuse ilmatut varasalve, kus on talle kõik, mis kunagi oli ning eales tuleb“. Võibolla pälvis Hill õiguse ausatele vastustele, olles oma mõistust kontrolliv mõtleja, kes alistab kõik hirmud. Oma mõtete kontrollimise meisterlikkuse tõttu võis Hill saatanal nõuda tõeseid ja

täpseid vastuseid. Igatahes sundis Hill saatanat oma trikke paljastama, et võiksime neile vastu astuda ja lõkse vältida. Neid trikke tundes saame tema ahvatlusi eirata.

Siit algab intervjuu saatanaga

K: Olen lahti murdnud salakoodi, mille abil su mõtteid lugeda. Tahan sinult küsida mõne väga lihtsa küsimuse. Nõuan, et vastad mulle otsekoheselt ja tõeselt. Kas oled intervjuuks valmis, härra Saatan?

V: Jah, olen valmis, kuid sa pead minu poole pöörduma suurema aupaklikkusega. Ütle mulle intervjuu jooksul Teie Majesteet.

K: Mis õigusega sa sellist kuninglikku aupaklikkust nõuad?

V: Peaksid teadma, et kontrollin 98 protsenti kogu inimkonnast. Kas sa ei arva, et see tõstab mu kuninglikku seisusesse?

SHARONI MÄRKUS: Kui usutlust esimest korda lugesin, tekitas ainuüksi saatana Majesteediks nimetamine minus tohutu reaktsiooni. Siis aga mõistsin, et see oli ilmselt taotluslik... et luua just niisugust reaktsiooni... ning lugesin edasi.

K: Kas sul on oma väitele tõestust?

V: Jah, hulganisti.

K: Milles su tõestus seisneb?

V: Paljudes asjades. Kui soovid vastuseid, pöördu minu poole nimetusega Teie Majesteet. Mõnda asja sa mõistad, mõnda mitte. Selleks et

võiksid asju vaadata minu seisukohalt, kirjeldan sulle ennast ja paran-
dan väärarusaamad, mis inimestel minu ja mu elukoha kohta on.

K: See on hea mõte, Teie Majesteet. Alusta sellest, kus sa elad. Seejärel
kirjelda oma füüsilist kuju.

V: Füüsilist kuju? Kulla härra Maapealne, mul pole füüsilist kuju. Sel-
line koorem nagu see, milles teie, maapealsed, elate, oleks sandistav.
Koosnen negatiivsest energiast ja elan mind kartvate inimeste mõis-
tuses. Samuti peitun iga füüsilise mateeria aatomi ning iga vaimse ja
füüsilise energia ühiku ühes pooles. Võibolla mõistad mind paremini,
kui ütlen, et olen aatomi negatiivne osa.

K: Aa, mõistan, mida sa öelda tahad. Viitad sellele, et kui poleks sind, po-
leks maailma, tähti, elektrone, aatomeid, inimesi – mitte midagi. Kas nii?

V: Tõsi! Täiesti tõsi!

K: Kui sina moodustad ühe poole energiast ja materias, siis kes moo-
dustab teise poole?

V: Teise poole moodustab mu vastaspool.

K: Vastaspool? Mida sa sellega mõtled?

V: Vastaspool on see, keda teie, maapealsed, nimetate jumalaks.

K: Nii et maailm on jagatud sinu ja jumala vahel, väidad sa?

V: Ma ei väida seda, see ongi nii. Veel enne selle intervjuu lõppu mõis-
tad, miks see nii on. Mõistad ka, miks see peab nii olema, sest teisiti ei
saaks maailm nagu teie oma ega maapealsed olevused nagu sa ise eksis-
teerida. Ma pole mingi harulise keele ja ogalise sabaga koletis.

K: Aga sa kontrollid 98 protsenti inimeste mõistust. Ütlesid seda ise.

Kes põhjustab kogu viletsuse selles 98 protsenti saatana kontrollitud maailmas kui mitte sina?

V: Ma pole öelnud, et ei põhjusta kogu maailma viletsust. Vastupidi, olen selle üle uhke. Minu ülesanne on esindada kõige negatiivset poolt, kaasa arvatud teie, maapealsete inimeste mõtted. Kuidas ma muidu inimesi oma kontrolli all hoiaks? Mu vastaspool kontrollib positiivseid mõtteid. Mina kontrollin negatiivseid.

K: Kuidas sa haarad inimeste mõistuse oma kontrolli alla?

V: Oh, see on lihtne: ma lihtsalt sisenen inim mõistuse kasutamata ossa ja hõivan selle. Külvan inimeste meeltesse negatiivsete mõtete seemneid, et saaksin kasutamata osa oma kontrolli alla!

K: Sul peab varuks olema palju nippe ja vahendeid, millega inimmõistuse üle kontrolli haarad ja seda hoiad.

V: Kasutan mõtete kontrollimiseks igasuguseid nippe ja vahendeid, et kindel olla. Minu trikid on väga kavalad.

K: Kirjelda oma trikke, Teie Majesteet.

V: Üks nutikamaid vahendeid, mille abil mõistust kontrollida, on hirm. Külvan inimeste meeltesse hirmuseemneid ning kui need kasutades idanevad ja kasvavad, saan ma osa, kus nad asuvad, oma võimusesse. Kuus kõige tõhusamat hirmu on vaesusehirm, hirm kriitika ees, hirm kehva tervise ees, armastuse kaotuse hirm, vananemishirm ja surmahirm.

„Üks nutikamaid vahendeid, mille abil mõistust kontrollida, on hirm – vaesuse-, kriitika-, haiguste-, armastuse kaotuse, vananemis- ja surmahirm.“

K: Millist neist kuuest hirmust kasutab Teie Majesteet enim?

V: Esimest ja viimast – vaesuse- ja surmahirmu! Varem või hiljem tulevdatan oma haaret kõigile inimestele emma-kumma või mõlema abil. Istutan need inimeste mõistusesse nii osavalt, et nad usuvad, et on need ise loonud.

K: Räägi edasi oma vahenditest, millega sa inimmõistust kontrollid.

V: Üks trikkidest on meetod, mille abil panen inimesed kartma vananemist ja surma, nii et hõivan nende hirmude abil suurema osa nende mõistusest. Panen inimesed uskuma, et seisan ja ootan neid järgmisesse ellu viiva värava taga, et nad pärast surma hoopis endale võtta ja neid igavesti nuhelda. Muidugi ei saa ma kedagi nuhelda, välja arvatud mõne inimese enda mõtetes pesitseva kartuse abil, kuid hirm olematute asjade ees on minu seisukohalt sama tõhus kui hirm olemasolevate asjade ees. Igasugune hirm suurendab minu haaratud osa inimese mõistuses.

K: Teie Majesteet, kirjelda palun, kuidas sa sellise kontrolli inimeste üle saavutasid.

V: See on liiga pikk lugu, et mõne sõnaga kokku võtta. See algas juba üle miljoni aasta tagasi, kui inimene hakkas esimest korda mõtlema. Selle ajani oli kogu inimkond minu kontrolli all. Kuid vaenlased avastasid positiivse mõtte jõu ning istutasid selle inimeste mõistusesse, misjärel algas minu võitlus kontrolli säilitamise pärast. Seni olen päris hästi hakkama saanud ning kaotanud vaid kaks protsenti inimestest oma vastasele.

K: Järeldan su vastusest, et sinu vaenlased on *mõtlevad* inimesed. On see õige?

V: See pole *õige*, kuid see on korrektne.

K: Räägi lähemalt maailmast, kus sa elad.

V: Elan, kus tahes soovin. Minu jaoks pole aega ega ruumi olemas. Olen jõud, mida võib kirjeldada energiana. Minu lemmik füüsiline eluase on maapealsete mõistuses, nagu ütlesin. Kontrollin osa iga inimese mõistusest. Kui suur osa ühe inimese mõistusest mulle kuulub, sõltub sellest, kui vähe ja kuidas ta mõtleb. Nagu juba ütlesin, ei saa ma ühtegi mõtlevat inimest täielikult kontrollida.

K: Räägi oma vastaspoolest. Mida sa sellega täpselt mõtled?

V: Minu vastaspool kontrollib kõiki positiivseid maailma asju, nagu armastus, usk, lootus ja optimism. Ta kontrollib ka kõigi looduseaduste positiivset poolt kogu universumis, näiteks jõude, mis hoiavad Maa, planeedid ja tähed oma orbiidil, kuid need jõud on kahvatud, võrreldes nendega, mis toimivad inim mõistuses minu kontrolli all. Vaata, ma ei soovigi tähti ja planeete kontrollida. Eelistan ohjata inim mõistust.

K: Kust sa oma väe said ja kuidas seda kasvatad?

V: Kasvatan oma väge maapealsete mõttejõuga, kui nad surmahetkel läbi värava tulevad. Võtan üle üheksakümmend kaheksa inimest sajast, kes tulevad maa pealt tagasi teispoolsusesse, ning nende mõttejõud lisandub minu olemusele. Saan endale kõik, kes tulevad teispoolsusesse ükskõik millise hirmuga. Olen seetõttu kogu aeg töös, valmistades inimesi surmaks ette, et võiksin nad endale võtta, kui nad siia poole tulevad.

K: Räägi sellest, kuidas sa valmistad inimesi ette, et võiksid nad anastada.

V: Kuni inimesed on maa peal, on mul lugematul hulgal mooduseid, kuidas nende mõistus enda kätte kahmata. Mu võimsaim relv on vaesus. Peletan inimesi meelega materiaalse jõukuse kogumisest eemale, sest

--- LOE EDASI RAAMATUST ---
<https://million.ee/pood/>